॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टा इंन्द्राग्नी अपांगूहता क्षेत्रचायत्प्रजापंतिरिन्द्राग्नी वै में प्रजा अपांघुक्षतामिति स पृतमैंन्द्राग्नमेकांदशकपालमपश्यत्तन्निरंवपृत्तावंस्मै प्रजाः प्रासांधयतामिन्द्राग्नी वा पृतस्यं प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै सन्प्रजान्न विन्दतं ऐन्द्राग्नमेकांदशकपालन्निर्वपेत्प्रजाकांम इन्द्राग्नी (1)

पुव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मैं प्रजां प्रसाधियतो विन्दतें प्रजामैंन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निर्वपेत् स्पर्छमानः क्षेत्रे वा सजातेषुं वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति ताभ्यांमेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृंव्यस्य वृङ्के वि पाप्मना भ्रातृंव्येण जयतेऽप वा पृतस्मांदिन्द्रियं वीर्यं कामित यः संङ्गाममुंपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालृन्निः (2) वपेथ्सङ्गाममुंपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेनं भागधेयेनोपंधावित

तावेवास्मिनिह्ययं वीर्यं धत्तः सहिन्द्र्येणं वीर्येणोपप्रयाति जयति त॰ संङ्गामं वि वा एष इंन्द्र्येणं वीर्येणर्द्धते यः संङ्गामञ्जयंत्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालिन्निर्वपेथ्सङ्गामञ्जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तावेवास्मिनिन्द्रयं वीर्यम् (3)

धृत्तो नेन्द्रियेणं वीर्येण व्यृंद्ध्यतेऽप् वा एतस्मांदिन्द्रियं वीर्यङ्कामित् य एति जनतांमैन्द्राग्नमेकांदशकपालित्रवंपेञ्चनतांमे एव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्मित्रिन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेणं वीर्येण जनतांमिति पौष्णं चरुमनुनिवंपेत्पूषा वा इंन्द्रियस्यं वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणंमेव (4)

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मां इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयंच्छति क्षेत्रपृत्यं चुरुं निर्वपेञ्चनतांमागत्येयं वै क्षेत्रंस्य पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्येन्द्राग्नमेकांदशकपालमुपरिष्टान्निर्वपेदस् प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्धंत्ते॥ (5)

प्रजाकांम इन्द्राग्नी उपप्रयात्यैन्द्राग्नमेकांदशकपालृत्रिर्वीर्यं पूषणंमेवेकान्नचंत्वारिष्शचं॥1।॥[१]

ऽतिपादयैत्पथो वा एषोऽस्यपंथेनैति यो दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंत्यग्निमेव पंथिकृत इस्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवैनमपंथात्पन्थामपिं नयत्यनुङ्गान्दक्षिणा वही ह्येष समृद्धा अग्नये व्रतपंतये (6) पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्नेव्रत्यमिव चरेंदग्निमेव व्रतपंति ए स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनंब्बॅंतमालंभयति व्रत्यों भवत्यग्रयें रक्षोघ्ने प्रोडाशंमष्टाकंपालित्रवंपेद्य रक्षा रेसि सर्चेरन्नग्निमेव रंक्षोहण इं स्वेनं भागधेयेनोपंधावति स एवास्माद्रक्षा इस्यपंहन्ति निशिंतायान्निर्वपेत् (7)

अग्नयें पथिकृतें पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपेद्यो

दंर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्याः वा पौर्णमासीं वां-

निशिंताया है हि रक्षा सि प्रेरते संप्रेणींन्येवैनांनि हिन्ति परिश्रिते याजयेद्रक्षंसामनेन्ववचाराय रक्षोघ्री याज्यानुवाक्ये भवतो रक्षंसा इस्तृत्यां अग्नये रुद्रवंते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निवंपेदिभ्चिरंन्नेषा वा अस्य घोरा तुनूर्यद्रुद्रस्तस्मां एवैनुमावृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युग्नये सुरभिमते पुरोडाशम्षाकंपालुन्निर्वपेद्यस्य गावो वा पुरुषाः

वा प्रमीयेंर्न् यो वां बिभीयादेषा वा अस्य भेष्उयां तनूर्यथ्संरिभमती तयैवास्में भेष्जङ्कंरोति सुरिभमतें भवति पूतीग्न्थस्यापंहत्या अग्नये क्षामंवते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालुन्निवंपथ्सङ्गामे सं यंत्ते भाग्धेयेंनैवैन १ शमियत्वा परांन्भि निर्दिशिति यमवंरेषां विद्धान्ति जीवंति स यं परेषां प्र स मीयते जयंति त १ संङ्गामम् (9)

अभि वा एष एतानुंच्यति येषां पूर्वाप्रा अन्वर्श्वः प्रमीयंन्ते पुरुषाहुतिर्द्यस्य प्रियतंमाऽग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन श्रमयति नैषां पुरा-ऽऽयुषोऽपंरः प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्यं गृहानुंच्यति यस्यं गृहान्दहंत्यग्नये क्षामंवते पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपद्भाग्धेयेनैवैन शमयति नास्यापंरङ्गृहान्दहंति॥ (10)

ब्रतपंतये निशंतायात्रिर्वपृत्पुरुंषाः सङ्ग्रामन्न चृत्वारि च॥२॥॥————[२] अग्नये कामाय पुरोडाशम्ष्टाकपालन्निर्वपेदाङ्कामो वीर्यं भ्रातृं व्यस्य (11)

नोपनमेंद्रिमेव काम् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स एवैन्ङ्कामेन समर्द्धयत्युपैन्ङ्कामो नमत्यग्रये यविष्ठाय पुरोडाशंम्ष्टाकंपालृन्निवंपेथ्स्पर्द्धमानः क्षेत्रं वा सजातेषुं वाऽग्निमेव यविष्ठ् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति तेनैवेन्द्रियं

युवते वि पाप्मना भ्रातृं व्येण जयतेऽग्नये यविष्ठाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालृन्निर्वपेदिभचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्ठ्रं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्माद्रक्षारंसि यवयित् नैनंमिभ्चरंन्थ्स्तृणुतेऽग्नय आयुंष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृन्निर्वपेष्ठ कामयेत सर्वमायुंरियामित्यग्निमेवायुंष्मन्त्रं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मिन्नं (12)

आयुंर्दधाति सर्वमायुंरेत्यग्नये जातवेदसे पुरोडाशंम्ष्टाकंपात् ऽग्निमेव जातवेदस्ड् स्वने भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनं भूतिङ्गमयति भवंत्येवाग्नये रुकांते पुरोडाशंम्ष्टाकंपालन्निर्वपेद्रुव ऽग्निमेव रुकांन्त्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्नुचंन्दधाति रोचंत एवाग्नये तेजंस्वते पुरोडाशम् (13) अष्टाकंपालुन्निर्वपृत्तेजंस्कामोऽग्निमेव तेजंस्वन्त्ड् स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित स एवास्मिन्तेजो दधाित तेज्स्व्येव भंवत्यग्नये साह्न्त्यायं पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपृथ्सीक्षंमाणो-ऽग्निमेव साह्न्त्यङ् स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित तेनैव सहते यह सीक्षंते॥ (14)

आतृंव्यस्यास्मिन्तेजंस्वते पुरोडाशंमृष्टात्रिरंशच॥३॥॥————[३] अग्नयेऽन्नंवते पुरोडाशंमष्टाकंपालन्निर्वपद्यः कामयेतान्नंवान्थ्य

स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैन्मन्नंवन्तङ्करोत्यन्नंवानेव भंवत्यग्रयेंऽन्नादायं पुरोडाशंमृष्टाकंपाल न्निर्वपृद्धः कामयेतान्नादः स्यामित्यग्निमेवान्नादः स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवैनंमन्नादङ्करोत्यन्नादः (15)

पुव भंवत्युग्नयेऽन्नंपतये पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्यः कामयेतान्नंपतिः स्यामित्यग्निमेवान्नंपति इस्वेनं भाग्धेयेनोपंधाः स पुवैनमन्नंपतिङ्करोत्यन्नंपतिरेव भंवत्यग्नये पर्वमानाय पुरोडाशंमुष्टाकंपालुन्निर्वपेद्ग्नये पावकायाग्नये शुचंये ज्योगांमयावी यद्ग्नये पर्वमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्नये (16) आयुंरेवास्मिन्तेनं दधात्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येवैतामेव निर्वपेचक्षुंष्कामो यद्ग्रये पर्वमानाय निर्वपंति प्राणमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यद्ग्रये शुचंये चक्षुरेवास्मिन्तेनं दधाति (17)

पावकाय वाचंमेवास्मिन्तेनं दधाति यदग्नये शुचंय

उत यद्यन्थो भवंति प्रैव पंश्यत्यग्नये पुत्रवंते पुरोडाशंमुष्टाकंपालृत्निवंपेदिन्द्रांय पुत्रिणे पुरोडाश्मेकांदशकपा प्रजाकांमोऽग्निरेवास्मैं प्रजां प्रंजनयंति वृद्धामिन्द्रः प्रयंच्छत्यग्नये रसंवतेऽजक्षीरे चुरुं निवंपेद्यः कामयेत रसंवान्थस्यामित्यग्निमेव रसंवन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स पुवेन् रसंवन्तङ्करोति (18)

रसंवानेव भंवत्यजक्षीरे भंवत्याग्नेयी वा एषा यद्जा साक्षादेव रसमवंरुन्धेऽग्नये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्निर्वपेट कामयेत् वसुंमान्थ्स्यामित्यग्निमेव वसुंमन्त्रङ् स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावित स एवैनं वसुंमन्तङ्करोति वसुंमानेव भंवत्यग्नये वाज्मते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्निर्वपेथ्सङ्गामे सं यत्ते वाजम् (19) वा एष सिंसीर्षित यः संङ्ग्नामिश्चगीषित्यग्निः खलु वे देवानां वाज्रसृद्ग्निमेव वाज्रसृत्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित धावंति वाज्रह् हिन्तं वृत्रश्चयंति तह संङ्ग्नाममथों अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्नयेंऽग्निवतं पुरोडाशंम्ष्टाकंपाल् न्निवंपेद्यस्याग्नावृग्निमंभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्न्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ संभवंन्तौ यजंमानम् (20)

अभिसम्भवतः स ईंश्वर आर्तिमार्तोर्यदुग्नयें ऽग्निवते निर्वपंति भागधेयेनैवैनौं शमयति नार्तिमार्छति यजंमानो-ऽग्रये ज्योतिष्मते पुरोडाशंमुष्टाकंपालन्निवंपेद्यस्याग्निरुद्धृतो-ऽहूंतेऽग्निहोत्र उद्घायेदपंर आदीप्यांनूद्धृत्य इत्यांहुस्तत्तथां न कार्यं यद्भागधेयमिभ पूर्व उद्धियते किमपंरोऽभ्युत् (21) ह्रियेतेति तान्येवावक्षाणांनि सन्निधायं मन्थेदितः प्रथमञ्जेज्ञे अग्निः स्वाद्योनेरिधं जातवेदाः। स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यों हव्यं वंहतु प्रजानन्निति छन्दोभिरेवैनु इं स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौ-ऽग्निरित्यांहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परांपतित्मिति यद्ग्रये ज्योतिष्मते निर्वपंति यदेवास्य ज्योतिः परापतितन्तदेवावंरुन्थे। (22)

करोत्यन्नादो दंधाति यदुग्रये शुचंये चक्षुरेवास्मिन्तेनं दधाति करोति वाजं यर्जमानुमुदेवास्य

ng livin

वैश्वान्तरन्द्वादंशकपालृत्तिर्वपद्वारुणं च्रुन्दंधिकाव्यणे च्रुमंभिश्स्यमानो यद्वैश्वान्त्रो द्वादंशकपालो भवंति सं वथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्तरः सं वथ्सरेणेवैन इं स्वदयत्यपं पापं वर्ण इते वारुणेनैवेनं वरुणपाशान्मं अति दिधकाव्यणां पुनाति हिर्णयन्दिक्षणा प्वित्रं वे हिर्णयं पुनात्येवेनंमाद्यं मस्यान्नं भवत्येतामेव निर्वपत्रजाकां मः सं वथ्सरः (23)

वा एतस्याशाँन्तो योनिं प्रजाये पशूनान्निर्दहित योऽलं प्रजाये सन्प्रजान्न विन्दते यहैं श्वान्तरो द्वादंशकपालो भवंति सं वथ्सरो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्सरमेव भांग्धेयेन शमयित् सौंऽस्मे शान्तः स्वाद्योनैः प्रजां प्रजनयित वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुंश्वित दिधिकाळणां पुनाति हिरंण्यन्दिश्वणा प्वित्रं वे हिरंण्यं पुनात्येवैनम् (24)

विन्दते प्रजां वैश्वान्रन्द्वादंशकपालं निर्विपेत्पुत्रे जाते यद्द्रशक्षपालो भवंति गायत्रियैवैनं ब्रह्मवर्चसेनं पुनाति यत्रवंकपालिस्रुवृतैवास्मिन्तेजो दधाति यद्दर्शकपालो विराज्ञैवास्मिन्त्रज्ञांचन्दधाति यदेकांदशकपालिस्रुष्टुभैवा-स्मिन्निन्द्रयं दंधाति यद्वादंशकपालो जगंत्यैवास्मिन्पुशून्दंधाति यस्मिन्नात पुतामिष्टिन्निर्वपंति पूतः (25)

पुव तेज्ञस्त्र्यंत्राद इन्द्रियावी पंशुमान्भवत्यव वा पुष सुवर्गाक्षोकाच्छिंद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी

पृष सुंवर्गाल्लोकाच्छिंद्यते यो देर्शपूर्णमासयाजी सम्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपादयंति सुवर्गाय हि लोकायं दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वान्रन्द्वादंश-कपालुन्निवंपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वांऽतिपाद्यं सं वथ्सरो वा अग्निवंश्वान्रः सं वथ्सरमेव प्रीणात्यथों सं वथ्सरमेवास्मा उपंदधाति सुवर्गस्यं लोकस्य सम्ष्ट्ये (26) अथो देवतां पुवान्वारभ्यं सुवर्गल्लोंकमेति वीर्हा वा

अथों देवतां एवान्वारभ्यं सुवृर्गल्लौंकमेति वीर्हा वा एष देवानां योंऽग्निमुंद्वासयंते न वा एतस्यं ब्राह्मणा ऋतायवेः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयम्ष्टाकंपालुन्निवंपेद्वैश्वानुरन्द्वादंशकपालम्ग्निम्

पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयम्ष्टाकंपालन्निर्वपेद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालम्ग्निम् यद्ष्टाकंपालो भवंत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तर आतिथ्यङ्करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसङ्करोति तादक (27) एव तद्वादंशकपालो वैश्वानरो भवित द्वादंश मासाः सं वथ्मरः सं वथ्मरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैनं योनिङ्गमयत्याद्यंमस्यान्नं भवित वैश्वानरन्द्वादंशकपालिन्निर्वपेन्मा सप्तकंपालङ्गामंकाम आहवनीये वैश्वानरमधिश्रयति

गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये द्वादंशकपालो

वैश्वानरो भंवति द्वादंश मासाः सं वथ्सरः सं वथ्सरेणैवास्में सजाता श्र्यांवयित मारुतो भंवति (28)

मुरुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्में मनुष्यविशमवं रुन्धे सप्तकंपालो भवति स्वर्याणा वै मुरुतो गणश एवास्में सजातानवं रुद्धे स्वर्यामान आसांद्यति विश्वमेवास्मा

सप्तकपाला भवात स्प्तगणा व मुरुता गणुश पुवास्म सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयित विशमेवास्मा अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (29) प्रजाकांमः सं वथ्सरः पुनात्येवैनं पूतः सम्प्रे तादङ्कांष्ठ्तो भंवत्येकान्निष्ट्शचं॥५॥॥[५]

आदित्यं चुरुं निर्वपेथ्सङ्गाममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिरस्यामेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालृन्निर्वपेद सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरः खलु वै देवानांमायतंनमेतस्माद्वा आयतंनाद्देवा असुंरानजयन् यद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति देवानांमेवायतंने यतते जयंति त॰ संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ मृंजाते (30)

यो विद्विषाणयोग्नुमित्तं वैश्वान्ग्रन्द्वादंशकपालृत्निवंपिद्विद्विषाण्यां सं वथ्स्रा वा अग्निवेश्वान्ग्रः सं वथ्स्रस्वंदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते सं वथ्स्राय वा एतौ सममाते यो सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यंति तं वर्रुणो गृह्णाति वैश्वान्ग्रन्द्वादंशकपालृत्निवंपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यं सं वथ्स्रो वा अग्निवेश्वान्ग्रः सं वथ्स्रमेवास्वा निवंश्वणम् (31)

प्रस्तांद्भिद्रंह्यति नैनं वर्रणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिंगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेदविं प्रतिगृह्णं सं वथ्स्रो वा अग्निर्वेश्वान्रः सं वथ्स्रस्वंदितामेव प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रांमाप्नोति य उभ्यादंत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपे (32)

प्रतिगृह्यं सं वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रः सं वथ्सरस्वंदितम्व प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रांमाप्नोति वैश्वान्रन्द्वादंशकपालुन्निर्वपेश्व वथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यदा खलु वै सं वथ्सरञ्जनतांयाञ्चर्त्य स धनार्घो भविति यद्वैश्वान्रन्द्वादंशकपालन्निर्वपंति सं वथ्सरसाताम्व सनिम्भि प्रच्यंवते दानंकामा अस्मै प्रजा भविन्ति यो वै सं वथ्सरम् (33)

प्रयुज्य न विंमुश्चत्यंप्रतिष्ठानो वै स भंवत्येतमेव वैश्वान्रं पुनंरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुक्के तं भांगुधेयेन विम्नश्चित् प्रतिष्ठित्ये यया रञ्जोत्तमाङ्गामाजेत्तां भ्रातृंव्याय प्रहिंणुयान्त्रिर्ऋतिमेवास्मे प्रहिंणोति॥ (34)

हणुयात्रर्ऋतिम्यास्म् प्राहणाता (34) _{=[६]}निर्वरुणं वंपेदुभयादद्यो वै सं वथ्सर४ षद्गिर्रशच।]

ऐन्द्रं चुरुं निर्वपत्पशुकांम ऐन्द्रा वै प्शव इन्द्रंमेव स्वेन भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मैं पृश्न्त्रयंच्छिति पशुमानेव भविति चुरुर्भविति स्वादेवास्मै योनैंः

पश्नप्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावंते पुरोडाश्मेकांदशकपाल् निर्वपेत्पः इन्द्रियं वै पृशव इन्द्रमेवेन्द्रियावंन्तु स्वेनं भाग्धेयेनोपं

भवंत्येवेन्द्रांय (37)

धावति सः (35)

द्वितीयः प्रश्नः

पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्रिवंपेदन्नंकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रं स्वेनं भाग्धेयेन (36)
उपंधावित स एवास्मा अन्नं प्रयंच्छत्यन्नाद एव भंवतीन्द्रांय धर्मवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालृत्रिवंपेदिन्द्रांयेन्द्रियावंत इन्द्रांयार्कवंते भूतिंकामो यदिन्द्रांय धर्मवंते निर्वपंति शिरं एवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयेन्द्रियावंत आत्मानंमेवास्य तेनं करोति यदिन्द्रांयार्कवंते भूत एवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति

एवास्मां इन्द्रियं पुशून्प्रयंच्छति पशुमानेव भंवतीन्द्रांय

ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रंमेव घर्मवंन्त इस्वेनं भागधेयेनोपंधावति

स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्देधाति ब्रह्मवर्चस्थेव भवतीन्द्रांयार्कवंते

पुरोडाशमेकांदशकपालन्निर्वपेद्वह्मवर्चसकांमो

अर्होम्चे पुरोडाशमेकांदशकपालृत्तिर्वपेद्यः पाप्मनां गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अर्ह इन्द्रमेवारहोम्च्र् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवैनं पाप्मनोऽर्ह्सो मुश्रुतीन्द्रांय वैमृधायं पुरोडाशमेकांदशकपालृत्तिर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरत्राष्ट्राणिं वाऽभिसंमियुरिन्द्रंमेव वैमृध इस्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मान्मृधंः (38)

अपंहन्तीन्द्रांय त्रात्रे पुंरोडाश्मेकांदशकपालुन्निवंपेद्वद्धो वा परियत्तो वेन्द्रंमेव त्रातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवनंत्रायत् इन्द्रांयार्कश्वमेधवंते पुरोडाश्मेकांदशकपालुन्निवंपेद्र महायज्ञो नोपनमेंदेते व महायज्ञस्यान्त्यं तुनू यदंकिश्वमेधाविन्द्रं स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित स एवास्मां अन्ततो महायज्ञश्चांवयत्युपैनं महायज्ञो नमिति॥ (39)

इन्द्रायान्वृंजवे पुरोडाशमेकांदशकपालृत्रिर्वेपेद्ग्रामंकाम् इन्द्रमेवान्वृंजुङ् स्वेनं भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै

ड्डन्द्रियावंन्तु इं स्वेनं भागुधेयेनोपंधावित सौंऽर्कवंन्तु स्वेनं भागुधेयेनैवेन्द्रांयास्मान्मृधोंऽस्मै

इन्द्रंमेवान्वृंजुङ् स्वेनं भागधेयेनोपं धावित स एवास्में सजाताननुंकान्करोति ग्राम्थेव भंवतीन्द्राण्यै चुरुं निर्विपेद्यस्य सेनाऽसंशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव स्वेनं भागधेयेनोपंधावित सैवास्य सेनाङ् सङ्श्यंति बल्बंजानिपं (40)

इद्धो सन्नंह्येद्गौर्यत्राधिष्कन्ना न्यमेंहृत्ततो बल्बंजा

उदंतिष्ठन्गवांमेवैनं न्यायमंपिनीय गा वेदयतीन्द्रांय मन्युमते मनंस्वते पुरोडाश्मेकांदशकपालृन्निर्वपेथ्सङ्ग्रामे सं यंत्त इन्द्रियेण वै मन्युना मनंसा सङ्ग्रामञ्जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनंस्वन्त् इस्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति स प्वास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयंति तम् (41)

सङ्गाममेतामेव निर्वपेद्यो हृतमंनाः स्वयं पांप इव् स्यादेतानि हि वा पृतस्मादपंत्रान्तान्यथैष हृतमंनाः स्वयं पांप इन्द्रंमेव मंन्युमन्तं मनस्वन्त् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स पृवास्मिन्निन्द्रियं मृन्युं मनो दधाित न हृतमंनाः स्वयं पांपो भवतीन्द्रांय दात्रे पुंरोडाश्मेकांदशकपालिन्निर्वपेद्यः कामयेत् दानंकामा मे प्रजाः स्युः (42)

इतीन्द्रंमेव दातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मै दानंकामाः प्रजाः करोति दानंकामा अस्मै प्रजा भंवन्तीन्द्रांय प्रदात्रे पुरोडाश्मेकांदशकपालित्रिर्वपेद्यस्मै प्रत्तंमिव सन्न प्रंदीयेतेन्द्रंमेव प्रदातार्ड् स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मै प्रदांपयतीन्द्रांय सुत्राम्णं पुरोडाश्मेकांदशकपालित्रिर्वपेदपंरुद्धो वा (43)

अपुरुद्धमानो वेन्द्रेमेव सुत्रामाणु स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित् स एवैनं त्रायते ऽनपरुद्धो भंवतीन्द्रो वे सुदङ्् देवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छुथ्स प्रजापंतिमुपांधावत्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपालित्रिरंवपृत्तेनैवास्मित्निन्द्रिय मंदधाच्छक्नंरी याज्यानुवाक्यं अकरोद्वज्रो वे शक्नंरी स एनं वज्रो भूत्यां ऐन्ध (44)

सोऽभव्थ्सोऽिबभेद्भूतः प्र मां धक्ष्यतीति स प्रजापंतिं पुन्रुपांधाव्थ्स प्रजापंतिः शक्वर्या अधि रेवतीत्रिरंमिमीत् शान्त्या अप्रंदाहाय योऽलई श्रिये सन्थ्यहङ्ख्संमानैः स्यात्तस्मां एतमैन्द्रमेकांदशकपालुन्निर्वपेदिन्द्रंमेव स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावति स एवास्मिन्निन्द्रियन्दंधाति रेवतीं पुरोनुवाक्यां भवति शान्त्या अप्रंदाहाय शक्वरी याज्यां वज्रो व शक्वरी स एनं वज्रो भूत्यां इन्धे भवंत्येव॥ (45)

अपि तः स्युर्वेन्य भवति चतुर्दश च॥७॥॥—————[८] आग्नावैष्णवमेकादकपालन्निर्वपेदभिचरन्थ्सरंस्वत्याज्यंभागा

आग्नावणावमकादकपालान्नवपदाभ्चर्न्थ्सरस्वत्याज्यभार स्याद्वारहस्पृत्यश्चरुर्यदामावैणाव एकांदशकपालो भवंत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवतांभिश्चेवैनं यज्ञेनं चाभिचंरित सरंस्वत्याज्यंभागा भवित वाग्वै सरंस्वती वाचैवैनंमभिचंरित बार्हस्पत्यश्चरुभंविति ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मंणैवैनंमभिचंरित (46)

प्रति वै प्रस्तांदिभ्चरंन्तम्भिचरिन्त् द्वेद्वे पुरोनुवाक्यें कुर्यादित्प्रयंक्त्या एतयैव यंजेताभिचर्यमांणो देवतांभिरेव देवताः प्रतिचरित यज्ञेनं यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवतांश्चेव यज्ञं चं मद्ध्यतो व्यवंसपिति तस्य न कुतंश्चनोपांच्याधो भविति नैनंमिभ्चरंन्स्तृणुत आग्नावैष्णवमेकांदशकपालित्रिर्वपद्यं यज्ञो न (47)

उपनमेंद्गिः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञौऽग्निश्चैव विष्णुं च स्वेन भाग्धेयेनोपंधावित तावेवास्में यज्ञं प्रयंच्छत उपैनं यज्ञो नमत्याग्नावैष्ण्वं घृते चुरुं निर्विपेचक्षुंष्कामोऽग्नेवै चक्षुंषा मनुष्यां वि पंश्यन्ति यज्ञस्यं देवा अग्निश्चैव विष्णुं च स्वेनं भाग्धेयेनोपंधावित तावेव (48)

अस्मिश्रक्षं र्धत्रश्चर्षं ष्मानेव भंवति धेन्वै वा प्तद्रेतो यदाज्यं मन् डुहं स्तण्डुला मिथुनादेवास्मे चक्षुः प्रजनयति घृते भंवति तेजो वै घृतन्तेज्ञश्चक्षुस्ते जंसैवास्मे तेजश्रक्षुरवंरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं वृङ्के भ्रातृंव्यो यजमानो-

ऽयंजमानस्याद्धरकेल्पां प्रति निर्वपेद्भातृंव्ये यजंमाने नास्यैन्द्रियम् (49) वीर्यं वृङ्के पुरा वाचः प्रवंदितोर्निर्वपेद्यावंत्येव वाक्तामप्रोदितां भ्रातृं व्यस्य वृङ्के तामस्य वार्चं प्रवदेन्तीमन्या वाचो ऽनु प्रवंदन्ति ता इंन्द्रियं वीर्यं यजंमाने दधत्याग्नावैष्णवमष्ट सवनस्योकाले सरस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यदष्टाकेष भवंत्यष्टाक्षेरा गायत्री गायत्रं प्रांतः सवनं प्रांतः सवनमेव

तेनाँप्रोति (50) आग्नावैष्णवमेकांदशकपालन्निर्वपेन्मार्स्यान्दनस्य सर्वनस्याकाले सरस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यदेकांदर भवत्येकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्टुंभं मार्द्धान्दिन संवनं मार्द्धान्दिनमेव सर्वनन्तेनाँप्रोत्याग्नावैष्णवन्द्वादंशकपालन्निर्वपेतृत सरेस्वत्याज्यंभागा स्याद्वांर्हस्पत्यश्चरुर्यद्वादंशकपालो भवंति द्वादंशाक्षरा जगंती जागंतन्तृतीयसवनन्तृंतीयसवनमेव तेनाँप्रोति देवतांभिरेव देवताः (51) प्रतिचरित यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं

क्पालैरेव छन्दा रस्याप्नोति पुरोडाशैः सर्वनानि मैत्रावरुणमेकंकपालृत्निर्वपेद्धशायै काले यैवासौ भ्रातृं व्यस्य वशाऽनूं बन्ध्यां सो एवेषैतस्यैकंकपालो भवति निह कृपालैः पशुमर्हत्याप्तम्॥ (52)

बह्मणैवनम्भिचंरित युक्तो न ताबेवास्यैन्द्रियमाँप्रोति देवताः सप्तित्ररंशचा।।।—[९]

असावांदित्यो न व्यंरोचत् तस्मैं देवाः प्रायंश्चित्तिमैच्छुन्तस्मौं एत सोमारौद्रं चुरुं निरंवपन्तेनेवास्मिन्नुचंमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकांमः स्यात्तस्मां एत सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेथ्सोमश्चेव रुद्रं च स्वेनं भागधेयेनोपंधावित् तावेवास्मिन्ब्रह्मवर्चसन्धंत्तो ब्रह्मवर्चस्यंव भवित तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रुद्रः (53)

निवेपद्रुद्रः (53)
वै तिष्यः सोमः पूर्णमांसः साक्षादेव ब्रंह्मवर्च्समवंरुन्धे परिश्रिते याजयित ब्रह्मवर्च्सस्य परिगृहीत्यै श्वेतायै श्वेतवंथ्सायै दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षंणमाज्येन मार्जयन्ते यावंदेव ब्रह्मवर्च्सन्तथ्सवंङ्करोत्यितं ब्रह्मवर्च्सङ्कियत् इत्यांहरीश्वरो दुश्चर्मा भवितोरितिं मान्वी ऋचौ धाय्ये कुर्याद्यद्वे किं च मनुरवंदत्तद्वेषजम् (54)

भेषजमेवास्मै करोति यदि बिभीयादुश्चर्मा भविष्यामीति सोमापौष्णां चुरुं निर्वपेथ्सौम्यो वै देवत्या पुरुषः पौष्णाः पृशवः स्वयैवास्मै देवत्या पृशिभिस्त्वचंङ्करोति न दुश्चर्मा भवित सोमारौद्रं चुरुं निर्वपेत्प्रजाकांमः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं पृवास्मै रेतो दधांत्यग्निः प्रजां प्रजनयित विन्दतें (55)

प्रजार सोमारौद्रं चुरुं निर्वपदिभिचरंन्थ्सौम्यो वै देवतंया पुरुष एष रुद्रो यद्ग्निः स्वायां एवैनं देवतांये निष्क्रीयं रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रं चुरुं निर्वपे अयोगांमयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निर शरीरं यस्य ज्योगामयंति सोमांदेवास्य रसंन्निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमृत यदि (56)

इतासुर्भवंति जीवंत्येव सोमारुद्रयोवां एतङ्गंसित होता निष्विंदित स ईंश्वर आर्तिमार्तोरनुङ्गान् होत्रा देयो विहुवां अनुङ्गान् विहुर्होता विहुनेव विहुनात्मान एएणोति सोमारौद्रं चुरुं निर्वेषेद्यः कामयेत् स्वेंऽस्मा आयतेने भ्रातृंव्यं जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्छम्ं ख्रन्याद्र्छन्नार्छं ब्रहिषंः स्तृणीयाद्र्छं नार्छम्ब्रास्याभ्याद्द्याद्र्छं न स्व एवास्मां आयतंने भ्रातृंव्यं जनयति॥ (57)

रुद्रो भेषुजं विन्दते यदि स्तृणीयादर्छन्द्वादश च।10।॥**————[१०**]

पुन्द्रमेकांदशकपालृत्तिर्वपेन्मारुत स्प्तिकपालुङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चेव मुरुतंश्च स्वेनं भागुधेयेनोपं धावति त पुवास्मे सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं पुन्द्रमधिश्रयित गार्हंपत्ये मारुतं पांपवस्यसस्य विधृत्ये सप्तकंपालो मारुतो भवति सप्तगंणा वै मुरुतो गण्श पुवास्मे सजातानवंरुन्थेऽनूच्यमान् आसांदयित विशंमेव (58)

अस्मा अनुंवर्त्मानङ्करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्रायं च विशे चं समदंन्दद्धामित्यैन्द्रस्यांवद्यन्त्रूंयादिन्द्रायानुं ब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयान्मरुतों यजेतिं मारुतस्यांवद्यन्त्रूंयान्मरुद्धो- ऽनुंब्रूहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यों भाग्धेये समदंन्दधाति वितृ हाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (59)

निर्वपेद्यः कामयेत् कल्पेर्निति यथादेवतमंवदायं यथादेवतं यजेद्भाग्धेयेनैवैनान् यथायथङ्कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकांदशकपालृन्निर्वपेद्वैश्वदेवन्द्वादंशकपालृङ्गामंकाम् इन्द्रंश्चैव विश्वारंश्च देवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेनोपं धावति त एवास्मे सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवत्यैन्द्रस्यांवदायं वैश्वदेवस्यावंद्येदथैन्द्रस्यं (60)

उपरिष्टादिन्द्रियेणैवास्मां उभ्यतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्चिये दुग्धे प्रैयंङ्गवं च्रं निर्वपेन्मुरुद्धो ग्रामंकामः पृश्चिये वै पर्यसो मुरुतो जाताः पृश्चिये प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवत्या सजाता मुरुतं पृव स्वनं भाग्धेयेनोपंधावति त पृवास्मै सजातान्प्रयंच्छन्ति ग्राम्येव भंवति प्रियवंती याज्यानुवाक्ये (61)

भ्वतः प्रियमेवैन र समानानाँ इरोति द्विपदां पुरोनुवाक्यां भवित द्विपदं एवावं रुन्धे चतुंष्पदा याज्यां चतुंष्पद एव प्रान्वं रुन्धे देवासुराः सं यंत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ईऽन्योंन्यस्मै ज्येष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यं क्रामन्नुग्निर्वसुंभिः सोमों रुद्रैरिन्द्रों मुरुद्धिर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रं प्रजापंतिमुपांधावृत्तम् (62) एतयां संज्ञान्यांऽयाजयद्ग्रये वसुंमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालुन्नि

रुद्रवंते चुरुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवंते चुरुन्ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्ठांयाभि समजानत् यः संमानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां संज्ञान्यां याजयेद्ग्रये वसुमते पुरोडाशंमृष्टाकंपालृन्निर्वपेथ्सोमांय रुद्रवंते चुरुमिन्द्रांय मुरुत्वंते पुरोडाश्मेकांदशकपालं वरुणायाऽऽदित्यवंते चुरुमिन्द्रंमेवेनं भूतश्चेष्ठांय समाना अभिसञ्जानते विसेष्टः समानानां भवति॥ (63)

विशंमेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्यं याज्यानुवाक्यें तं वरुणाय चतुर्दश च।11।॥——[११]

हिर्ण्यगर्भ आपों ह् यत्प्रजांपते। स वेंद पुत्रः पितर् समातर् स सूनुर्भुंवथ्स भुंवत्पुनंभिघः। स द्यामौर्णोदन्तिरिक्ष स स्वः स विश्वा भुवो अभव्थ्य आऽभवत्। उदुत्यश्चित्रम्। सप्रंत्ववन्नवीयसाऽग्नै द्युम्नेनं सं यता। बृहत्तंतन्थ भानुना। निकाव्यां वेधसः शर्श्वंतस्क्रर्हस्ते दर्धानः (64)

नयां पुरूणिं। अग्निर्भुवद्रयिपतीं रयीणा स्त्रा चंक्राणो अमृतांनि विश्वां। हिरंण्यपाणिमूतयें सिवतार्मुपं ह्वये। स चेत्तां देवतां पदम्। वाममुद्य संवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममुस्मभ्य सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेर्या धिया वांमुभाजः स्याम। बिहुत्था पर्वतानाङ्क्षिद्धं बिंभर्षि पृथिवि। प्रया भूमि प्रवत्वति मुह्रा जिनोषिं (65)

महिनि। स्तोमांसस्त्वा विचारिणि प्रतिष्टोभन्त्यक्तभिः। प्र या वाज्ञन्न हेषंन्तं पेरुमस्यंस्यर्जुनि। ऋदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येंद्धर्यश्व पीतः। अयं यः सोमो न्यधांय्यस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरंमेम्यच्छं। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा धुनिः शिमीवाञ्छरुंमाः ऋजीषी। सोमो विश्वान्यत्सा वनांनि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानांनि देभुः। प्र (66)

सुवानः सोमं ऋत्युश्चिकेतेन्द्रांय ब्रह्मं ज्मदंग्निरर्चन्नं। वृषां यन्तासि शवंसस्तुरस्यान्तर्यच्छ गृणते धर्त्रं दर्ष्ह। स्वाधंस्ते मदंश्च शुष्म्यं च ब्रह्म नरों ब्रह्मकृतः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमंचक्षास्तत्रेदिन्द्रों दधते पृथ्सु तुर्याम्। वषंद्वे विष्णवास आ कृणोमि तन्मे जुषस्व शिपिविष्ट ह्व्यम्। (67)

वर्धन्तु त्वा सुष्टुतयो गिरों मे यूयं पांत स्वस्तिभिः सदां नः। प्र तत्ते अद्य शिंपिविष्ट नामार्यः शर्सामि वयुनांनि विद्वान्। तं त्वां गृणामि त्वस्मतंवीयान्क्षयंन्तम्स्य रजंसः पर्ाके। किमित्तं विष्णो परि्चक्ष्यं भूत्प्रयद्वं वक्षे शिंपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपंगूह एतद्यद्न्यरूपः सिम्थे बुभूथं। (68)

अग्ने दा दाशुषे रियं वीरवंन्तं परीणसम्। शिशीहि नंः स्नुमतंः। दा नो अग्ने शितिनो दाः संहस्निणो दुरो न वाज् क्ष्रुत्या अपांवृिध। प्राची द्यावांपृथिवी ब्रह्मणा कृिध सुवर्ण शुक्रमुषसो विदिंद्यतुः। अग्निर्दा द्रविंणं वीरपेशा अग्निरऋषिं यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिव ह्व्यमातंतानाग्नेर्धामानि विभृता पुरुत्रा। मा (69)

नो मर्द्धीरा तू भेर। घृतं न पूतं तुनूरेरेपाः शुचि हिरंण्यम्। तत्ते रुक्यो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सूर्पिषो दवीं श्रीणीष आसिन। उतो न उत्पूपूर्या उक्थेषुं शवसस्पत इष स्तोतृभ्य आ भेर। वायो शृत हरीणां युवस्व पोष्याणाम्। उत वां ते सहस्रिणो रथ आ यांतु पाजंसा। प्र याभिः (70)

यासि दाश्वा श्समच्छां नियुद्धिर्वायविष्टयें दुरोणे। नि नों रियश् सुभोजंसं युवेह नि वीरवृद्धव्यमिश्वयं च रार्थः। रेवर्तीनः सधमाद इन्द्रें सन्तु तुविवांजाः। क्षुमन्तो याभिर्मदेम। रेवाश इद्रेवतंः स्तोता स्यात्त्वावंतो मुघोनंः। प्रेदुं हरिवः श्रुतस्यं॥ (71)

जिनोषिं देभुः प्र हुव्यं बुभूथ मा यार्भिश्चत्वारि॰्शर्च॥ (12)॥———[१२]

प्रजापंतिस्ताः सृष्टा अग्नयं पथिकृतेऽग्नये कामांयाग्नयेऽग्नंबते वैश्वान्रमांदित्यं च्रुक्मेन्द्रं च्रुक्मिन्द्रायान्वृंजव आग्नावैष्ण्वम्सौ सौमारौद्रमैन्द्रमेकांदशकपालर हिरण्यगुर्भो द्वादंश॥ (12) प्रजापंतिरुग्नये कामांयाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयौरिद्धो सन्नेहोदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासिं दाश्वारसमेकंसप्ततिः॥ (71) प्रजापंतिः प्रेर्द् हरिवः श्रुतस्यं॥

आदित्येभ्यों देवा वै मृत्योर्देवा वै सुत्रमंर्युम्णे प्रजापंतेृक्षयंश्चिश्शात्प्रजापंतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यंन्देवासुरास्तान्नजंनो ह्र्बुवंऽिस् यन्नवंमग्निं वै प्रजापंतिर्वरुणायु या वामिन्द्रावरुणा सप्रज्ञवचतुर्दश॥14॥ आदित्येभ्यस्त्वष्टुरस्मै दानंकामा पुवावंरुन्धेऽग्निं वै सप्रज्ञवथ्यदंश्चाशत्॥56॥ आदित्येभ्यः सुवंरुपो जिंगाय॥

This PDF was downloaded from $\label{eq:pdf} \text{http://stotrasamhita.github.io.}$

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ |$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/